

Zapierające dech doświadczenie

Od zarania istnieje spór dotyczący roli jaką powinien odgrywać teatr. Swoich zwolenników ma teatr polityczny, psychologiczny. Polski reżyser Leszek Mądzik ucina te debaty. W swym spektaklu „Odchodzi” uczynił widowisko teatralne swoistą formą medytacji nadając mu wymiar transcendentalny. Ogluszająca cisza, która nagrodziła spektakl, może być dowodem na to, iż był to pierwszy raz, gdy widzowie wstrzymali oddech na 45 minut. Spektakl jednocześnie przynosi ukojenie i powoduje dezorientację widzów, jakby rozstrajając nasz mózg. Podobne uczucia budzi choćby „Stalker” Andrieja Tarkowskiego i dzieła Romeo Castelluccio, ale Leszek Mądzik, w przeciwieństwie do dwóch wymienionych twórców, nie używa klucza do naszej podświadomości, by wzbudzić nasz strach. On tworzy przekonującą syntezę ukojenia i śmierci. To emocjonalnie przytłaczające i jednocześnie kojące.

Helen Shaw
The New York Sun
21.02.2006

Odchodzi

Na początku spektaklu potargane wiatrem wrota zamykają nad widzami mrok nocy, by otworzyć głębokie osobiste mroki pamięci każdego z nas. Spektakl jest odbiciem duszy, żałoby, chwilą zadumy nad blaknięciem pamięci i miłości, głęboko poruszającym doświadczeniem. Leszek Mądzik, inspirując się dziełem Tadeusza Różewicza, w sposób uniwersalny mówi o doświadczeniu głębokiej straty i rozproszeniu materialnego świata w blaknących obrazach pamięci.

Spektakl Leszka Mądzika „Odchodzi” to wydarzenie teatralne sięgające głęboko do korzeni dramatu i widowiska ukazujące sacrum w miłości i fizycznej więzi między matką i dzieckiem.

Ten spektakl wprowadza na nasze sceny duchowość i piękno, którego brakuje w naszych teatrach.

George Hunka
New York Theatre
16.02.2006

Odchodzi

Obrazy stworzone przez Leszka Mądzika w tej 45-minutowej medytacji są tak oryginalne, iż trudno podejmować próbę ich opisania.

Liryczne, bezsłowne i zachwycające „Odchodzi” jest tak niematerialne, hipnotyczne jak ostatnie blaski zachodu Słońca.

David Cote
Time Out New York
23 lutego – 1 marca 2006

Time Out New York / Odchodzi (Passing Away) <http://www.timeout.com/newyork/>

Time Out New York / Numer 543: luty 23–marzec 1, 2006

Odchodzi (Passing Away)

Na podstawie "Matka Odchodzi" Tadeusza Różewicza
Reżyseria Leszek Mądzik. La MaMa ETC (Off-Off Broadway).

Wśród arsenału metafor stosowanych wokół tematu śmierci światło sytuuje się w miejscu wyjątkowym. Światło wygasa w oczach umierającej osoby; uważa się, że w chwili śmierci podążamy ku światłu; ciemności spowijają zmarłą osobę, którą grzebiemy w ziemi i osłaniamy przed dostępem światła.

Zatem to że, scenograf-reżyser spektaklu *Odchodzi* Leszek Mądzik posługuje się sugestywnymi cieniami i ledwie dostrzegalnymi przeblyskami światła, aby przekazać nam zadziwienie i smutek wywołane przez śmierć, znajduje doskonale uzasadnienie.

Reżyser i polski zespół Scena Plastyczna KUL, zainspirowani poetyckim pamiętnikiem Tadeusza Różewicza z roku 2000, proponują nam ciąg tableaux, oświetlonych nikiem światłem, które przesuwa się płynnie i przechodzą od wydzielonych obszarów do szerokich, przerażających przestrzeni.

Obrazy składające się na 45-cio minutową medytację Mądzika są tak oryginalne, że trudno je opisać. Akcja, której choreografia stworzona została do eklektycznej ścieżki dźwiękowej z powtarzającymi się motywami perkusyjnymi, jazzowym saksofonem i skatowaniem na żywo śpiewaczki Urszuli Dudziak, składa się z około tuzina obrazów scenicznych w przestrzeni, którą kurtyny czynią nieomal całkowicie czarną. Stopniowo światło przenika próżnię, nasila się i ukazuje aktorkę Justynę Niezgodę jako starszą, niewątpliwie umierającą kobietę, siedzącą, przeglądającą książkę. A potem w wolnym tempie, rodem ze sztuk Roberta Wilsona, odsuwa się ten obraz do tyłu i w ciszy znika ze sceny. Następnie duża, prostokątna diorama, popychana przez ponurą postać, pozbawioną twarzy, ukazuje obraz leżącej kobiety i młodego, oplakującego ją mężczyzny (Tomasz Pluta) - domyślamy się, że jest to jej syn. Kończący spektakl obraz to pole oświetlonych skał, na których umieszczone są fragmenty twarzy kobiety na kształt ilustrowanych nagrobków.

Liryczny, pozbawiony słów, wprowadzający w trans spektakl Mądzika *Odchodzi* to widowisko nieuchwytnie i mesmeryzujące podobne dogorywującemu zachodowi słońca. —
David Cote

Time Out New York / Odchodzi (Passing Away)
<http://www.timeout.com/newyork/Details.do?page=1&xyurl=xy://...>

Copyright ©2005 Time Out New York | [privacy policy](#) | [advertise](#)
design and technology by Blenderbox, Inc.

Leszek Mądzik

Od:

Wysłano: 8 marca 2006 23:21

Do: Leszek Mądzik

Temat: NY Times

THEATER REVIEW | 'ODCHODZI (PASSING AWAY)'

W stronę teatru śmierci bez słów

23,2, 2006

Leszek Mądzik, którego 40-minutowy spektakl *Odchodzi*, będzie pokazywany przez 3 tygodnie (od 16 lutego) w La MaMa Annex, wywołuje ogromny respekt wśród tych, którzy znają polski teatr awangardowy. Od początku lat 70-tych artysta tworzy intymne, melancholijne przedstawienia bez słów, rozgrywające się w zwolnionym tempie, które są eksploracją pełnych skupienia stanów ducha, procesów organicznych i abstrakcyjnych idei filozoficznych i religijnych. Recenzje pojawiające się od lat w światowych periodykach teatralnych opisują te widowiska w wyciszonym tonie pełnym szacunku, porównując je z teatrem Jerzego Grotowskiego i Tadeusza Kantora.